

i Motiverne til Lovforslaget siges, at det, det kommer an paa med Hensyn til, om Tilgiften skal være tilladt eller forbudt, det er, om den er forholdsvis ubetydelig. Det kommer altsaa ikke an paa, om det, der gives som Tilgift, i sig selv er en Bagatel, men om det er ubetydeligt i Forhold til de Varer, der danner Hovedgenstanden for den paagældende Retshandel. Det siges altsaa i Lovforslagets Motiver, men Udvalget har ment det rigtig og naturligt, at man ogsaa bragte denne Tanke til Udtryk i Lovforslagets Tekst, og man har derfor under Nr. 5 tilladt sig at foreslaa, at Udtrykket „rent“ i Lovforslaget ombyttes med „forholdsvis“, saaledes at der i Stedet for „rent underordnet Værdi“ kommer til at staa „forholdsvis underordnet Værdi“. Derimod har vi ikke ment, at man kunde bruge begge de to begrænsende Udtryk. Hvis man ikke vilde blive staaende ved Udtrykket „forholdsvis underordnet Værdi“, men sige „forholdsvis rent underordnet Værdi“, vilde man dog vistnok komme til at begrænse Adgangen til Tilgift alt for meget, om ikke helt udelukke den, og dette er ikke Meningen. Jeg antager, at man ved den Formulering, Udvalget saaledes er kommet til, ved gensidig Imødekommen fra de forskellige Standpunkter, i Hovedsagen maa kunne tilfredsstille Erhvervslivets Interesser, tilfredsstille ogsaa de Interesser, som har virket for Forbud imod Tilgift. Det vil jo nemlig være saa, at den Tilgift, som især har sat ondt Blod, vil blive udryddet. Det, der især har sat ondt Blod, er saadant noget som, at naar man køber et halvt Pund Margarine, faar man et Par Kopper i Tilgift. Det er noget, der fremtræder som Udtryk for en ublufærdig Reklame, hvorved man søger at fratage en anden hans Kundekreds, og det er noget, som man, bortset fra den juridiske Tilladelighed, ikke kan have Sympati for. Det vil blive forbudt; men derimod den gammeldags Tilgift, som man ikke havde noget at sige paa fra nogen Side, før de moderne, mere smarte Former kom op, vil man kunne bibeholde, og det vil der vist ikke kunne rejses nogen Indvending imod. At f. Eks. et Barn, der kommer og køber, faar et Par Brystsukker, eller at faste Kunder en Gang imellem faar en Bagatel som et Stykke Sæbe eller sligt, er noget, der ikke kan siges at være ublufærdig Reklame og heller ikke med Rette kan siges at gaa ud paa at fratage en anden hans Kundekreds, men det er i Virkeligheden nærmest kun Udtryk

for det gode Forhold mellem den handlende og hans Kunder, og det forekommer i hvert Fald mig, at der ikke er nogen Grund til at hindre et saadant Udslag af det gode Forhold mellem de to Parter.

Og saa vil jeg gerne gøre endnu en lille Bemærkning med Hensyn til Tilgiften. Ærede Medlemmer vil vide, at Retsanvendelsen med fuldkommen Sikkerhed har slaaet fast, at for at der kan være Tale om Tilgift maa det, man giver til, være en anden Vare end den, som er Genstand for selve Retshandelen, det, der altsaa er Hovedgenstanden for Parternes Overenskomst, saaledes at al Slags Rabat er fuldkommen tilladt. Det vil jeg gerne nævne her, at det er noget, som efter min Mening er aldeles utvivlsomt, og som jeg ogsaa gaar ud fra vil blive hævdet i Fremtiden. Hvis der altsaa gives noget, som man kalder Tilgift, men som i Virkeligheden gives i den samme Vare, er det fuldkommen tilladeligt. Der er jo ikke mindste Tvivl om, at hvis et Pund af en Vare koster 1 Kr., kan man sige, at den, der tager 10 Pund, faar den for 90 Øre Pundet, altsaa for 9 Kr.; men saa maa man selvfølgelig ogsaa have Lov til at sige, at naar man køber 9 Pund à 1 Kr., faar man det tiende gratis i Tilgift; det er jo kun to forskellige Udtryk for det samme. Altsaa, Rabat maa være ganske tilladt.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 7. Det skyldes Henvendelser fra forskellige Handelsorganisationer. Det er meget indtrængende overfor os gjort gældende, at det var rigtig og naturligt, at man skabte Adgang for erhvervsdrivende, ikke blot til at beskytte deres eget Navn, og hvad dertil hører, men ogsaa til at beskytte Navnet paa den Forening eller den Forenings Mærke, hvoraf de maatte være Medlemmer. Der dannes jo nu i nyere Tid ofte Foreninger, som eventuelt udøver en vis Kritik ved Optagelsen af deres Medlemmer, saaledes at Publikum ser en Garanti i, at den, med hvem man vil træde i Forbindelse, er Medlem af den og den Forening. Det er da ganske naturligt, at de, der er Medlemmer af denne Forening, ønsker Sikkerhed for, at ikke uvedkommende tilegner sig de Fordele, som skulde skabes ved Sammenslutningen. Vi har ment, at disse Ønsker var i høj Grad berettigede, og vi har søgt at imødekomme dem ved Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter der efter § 15 skal indsættes en ny Paragraf, ifølge hvilken der skal oprettes et Register, til